

Kamer der Volksvertegenwoordigers

Chambre des Représentants

12 NOVEMBER 1946.

WETSVOORSTEL

tot oprichting van een Nationaal Bureau
voor den Buitenlandschen Handel.

TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEEREN,

De ernstige crisis in den buitenlandschen handel die reeds op latente wijze bestaat en die nog zal verscherpen zoodra de eerste poging tot wereldwederopbouw in de meest dringende behoeften zal hebben voorzien en meteen het concurrentiepotentieel der oorlogvoerende landen zal hebben hersteld, legt een diepgaande structuurhervorming op. Geheel aan eigen krachten overgelaten zullen de Belgische exporteurs bezwaarlijk het pleit winnen waarvan niettemin in laatste instantie het levenspeil en zelfs het voortbestaan van het land afhangen. In dezen strijd zullen de openbare besturen den exporteurs een helpende hand moeten toesteken. De exporteurs beschikken immers niet over organismen die hun de mogelijkheid verschaffen op bevredigende wijze de noodige hulp aan onzen buitenlandschen handel te verleen.

Vooreerst is een grondige hervorming noodig in de administratie welke den buitenlandschen handel in haar bevoegdheid heeft. Deze hervorming behoort tot de bevoegdheid van de uitvoerende macht, welke haar eigen diensten vrij mag organiseren. Ook verstrekt deze toelichting in dit opzicht slechts zekere suggesties... Deze zijn echter noodig opdat men een algemeen kijk zou hebben op de noodzakelijke hervorming. Zij kunnen echter hun beslag niet krijgen in teksten waarover het Parlement moet stemmen.

Doch naast de Centrale diensten moet er een gedecentraliseerde administratie bestaan. Ten einde aan deze het statuut van parastatale instelling te verleen, is de tusschen-

12 NOVEMBRE 1946.

PROPOSITION DE LOI

créant l'Office National du Commerce Extérieur.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

La gravité de la crise du commerce extérieur belge qui existe déjà d'une manière latente et s'aggraverà dès que le premier effort de reconstruction mondiale aura, à la fois, satisfait les besoins les plus pressants et restauré la capacité de concurrence de bien des pays belligérants, impose une profonde réforme de structure. Laissés à leurs seules forces, les exportateurs belges parviendront difficilement à remporter une victoire complète dont dépend, en dernière analyse, le niveau de vie et même la subsistance du pays. Ils doivent être aidés, dans cette lutte, par les pouvoirs publics. Ceux-ci ne disposent pas d'organes leur permettant de donner cette assistance, d'une manière satisfaisante, à notre commerce extérieur.

Il faudrait d'abord une réforme profonde de l'administration qui a dans ses attributions le commerce extérieur. Cette réforme est de la compétence de l'Exécutif. Il lui appartient d'organiser librement ses propres services. Aussi les présents développements ne donnent-ils, à cet égard, que des suggestions. Celles-ci sont nécessaires pour qu'on puisse prendre une vue d'ensemble de la réforme qui s'impose. Mais elles ne peuvent se concrétiser dans des textes à voter par le Parlement.

Mais à côté des services centraux, il doit exister une administration décentralisée. Pour lui donner le statut d'établissement parastatal, l'intervention du législateur

komst van den wetgever noodig. Wij bedoelen hier het Nationaal Bureau voor den Buitenlandschen Handel.

Op dit oogenblik vormt dit Bureau slechts een tak, een directie van het Hoofdbestuur. Om die reden is zijn actie ondoelmatig. Een dergelijke instelling kan geen bevredigende resultaten opleveren tenzij zij op commerciële wijze wordt georganiseerd en in samenwerking met de belanghebbenden zelf fungeert. M. a. w. men moet er een parastatale instelling van maken; elke minder ver reikende hervorming zou ondoelmatig zijn. Om een parastatale instelling op te richten, is er een wet noodig; dit is het onmiddellijk doel van dit voorstel.

*1. — Suggesties voor de hervorming
der gecentraliseerde diensten
van het Ministerie van Buitenlandsche Zaken.*

Laten wij eerst de herinrichting der gecentraliseerde diensten in oogenschouw nemen. Van ouds maken ze deel uit van het Departement van Buitenlandsche Zaken. Deze organisatie is verdedigbaar vermits de belangen van onzen uitvoerhandel normaal door onze diplomatieke posten in het buitenland worden verdedigd; het zou moeilijk te begrijpen zijn, dat een klein land zijn buitenlandse vertegenwoordiging zou splitsen in een politieke en in een economische afdeling. Overigens, in de huidige wereld van geleide economie beheerscht de politieke invloed de handelsbetrekkingen.

Men heeft niettemin terecht laten opmerken, dat zoo de Buitenlandsche Zaken degelijk zijn uitgerust om den dienst te organiseeren, de grond van de te behandelen aangelegenheden veel beter gekend is door het Ministerie van Economische Zaken of door het Ministerie van Landbouw. Er is daar een gebrek aan verband, dat in het verleden ernstige nadeelen veroorzaakte.

De indieners van het voorstel wenschen niet dit debat te beslechten. Zij wenschen slechts, dat bijaldien de Buitenlandsche Handel in de bevoegdheid blijft van het Ministerie van Buitenlandsche Zaken, er een formule zou gevonden worden die een meer organisch verband zou leggen met de andere betrokken departementen.

Doch zelfs in de onderstelling van het statu-quo, moet het statuut der diensten die zich met den buitenlandschen handel inlaten, grondig worden gewijzigd.

Thans nemen deze diensten een plaats in die volstrekt niet overeenstemt met hun uitzonderlijk belang.

Het doel is te vermijden, dat de buitenlandse handel, zooals in het verleden, verwaarloosd wordt door politieke personaliteiten en door ambtenaars die vooral in beslag genomen worden door het politiek uitzicht van onze buitenlandse betrekkingen.

Om tot dit doel te komen kunnen verscheidene methodes in overweging worden genomen:

a) De eerste methode bestaat in een splitsing van het Ministerie. Op het eerste zicht, lijkt deze oplossing verleidend en radikaal. Zij schept de mogelijkheid den buiten-

s'impose. Il s'agit de l'Office National du Commerce Extérieur.

Actuellement, cet Office ne constitue qu'une branche, qu'une direction de l'administration centrale. Là réside la cause de l'inefficacité de son action. Pareille institution ne peut donner des résultats satisfaisants que si elle est organisée d'une manière commerciale et fonctionne avec la coopération des intéressés eux-mêmes. En d'autres termes, il faut en faire un établissement parastatal; toute réforme de moindre envergure serait inopérante. Pour créer un établissement parastatal, il faut une loi; tel est l'objet immédiat de la présente proposition.

*1. — Suggestions pour la réforme des services centralisés
du Ministère des Affaires Etrangères.*

Considérons donc d'abord la réorganisation des services centralisés. Traditionnellement, ceux-ci font partie du Département des Affaires Etrangères. Cette organisation se défend, puisque les intérêts de notre exportation sont normalement défendus à l'étranger par nos postes diplomatiques; on comprendrait difficilement qu'un petit pays double sa représentation à l'étranger en section politique et section économique. Au surplus, dans ce monde d'économie dirigée, l'influence politique sur les relations commerciales est prépondérante.

On a fait néanmoins remarquer, à juste titre, que si les Affaires Etrangères sont bien équipées pour organiser le service, le fond des questions à traiter est beaucoup mieux connu par le Ministère des Affaires Economiques ou celui de l'Agriculture. Il y a là un manque de liaison qui, dans le passé, a été la cause de sérieux inconvénients.

Les auteurs de la proposition ne veulent pas trancher ce débat. Ils se bornent à souhaiter que si le commerce extérieur reste dans les attributions des Affaires Etrangères, une formule soit trouvée qui établisse une liaison plus organique avec les autres Départements intéressés.

Mais, même dans l'hypothèse du statu quo, le statut des services s'occupant du commerce extérieur doit être profondément modifié.

Actuellement, ils n'ont pas une place suffisamment importante.

Le but est d'éviter que le commerce extérieur soit, comme par le passé, négligé par des hommes politiques et par des fonctionnaires qui sont surtout absorbés par l'aspect politique des relations extérieures.

Pour atteindre ce résultat, plusieurs méthodes peuvent être envisagées:

a) La première consiste en un dédoublement du Ministère. A première vue, cette solution paraît séduisante et radicale. Elle permet de confier le commerce extérieur à

landschen handel aan een specialist toe te vertrouwen. Zij biedt echter ernstige bezwaren.

Vooreerst is het, uit technisch oogpunt, niet zeer gewenscht het aantal departementen te vermenigvuldigen. Vervolgens kunnen de handelsbetrekkingen en de politieke betrekkingen niet afzonderlijk worden behandeld; zij moeten op elkander inwerken en het zou in strijd zijn met 's lands prestige dat men hun een verschillenden politieken maatstaf zou aanleggen. In geval van splitsing van het Ministerie zou de eenheid van opvatting moeilijk te handhaven zijn. Ten slotte, zal het in tal van landen dezelfde diplomatieke post zijn die steeds de politieke vertegenwoordiging evengoed als de verdediging der economische belangen zal dienen waar te nemen. Een splitsing van deze posten en hun aanhechting bij verschillende ministeries zou voor België een veelal onredelijke uitgave betekenen.

Laten wij hierbij aanstippen, dat men in plaats van de oprichting van twee ministeries, soms, in het kader van een eenig departement, heeft voorgesteld de Buitenlandsche Zaken, aan den Minister over te laten en den buitenlandschen handel aan een ondersecretaris van State toe te vertrouwen. Deze zou alsdan hiërarchisch afhankelijk zijn van eerstgenoemde.

Deze minder radicale oplossing moet verworpen worden. Het is praktisch zeer moeilijk de draagwijdte van de politieke verantwoordelijkheid van den ondersecretaris en den graad van zijn ondergeschiktheid ten aanzien van den hoofdminister te bepalen. Indien hij de akten van den Koning medeonderteekent en er de verantwoordelijkheid van draagt voor de Kamers, is de ondersecretaris een werkelijk Minister. Elke ondergeschiktheid zou ondoelmatig en vermoedelijk ongrondwettelijk zijn. Een latente wedijver zou schaden aan de goede werking van de administratie. Indien, daarentegen, de ondersecretaris de medeonderteekening niet bezit, is hij maar een ambtenaar en aldus komen wij tot de oplossing die wij aanprijzen.

b) De tweede methode beoogt inderdaad de splitsing van de hoofdbesturen. Er zouden twee secretarissen-generaal zijn: de eene zou de politieke afdeling onder zijn directie hebben, de andere de handelsafdeling. Er zouden insgelijks twee kabinetten zijn, doch een enkel minister en een enkele buitenlandsche dienst.

De voorgelegde herziening is niet in strijd met ons publiekrechtelijk gebruik. Heel dikwijls heeft één enkel Minister twee departementen beheerd, met twee administraties en twee kabinetten, hetzij tijdens den ganschen duur van een Ministerie, hetzij tijdens een interim-periode. Men kan ook gevallen aanhalen waarin één Minister één enkel departement beheert en evenwel twee kabinetten onder zijn bevelen heeft (kabinetten van Eerste-Minister en van Steenkolen — kabinetten van Buitenlandsche Zaken en van vervanging van den Eerste-Minister).

Het departement van Buitenlandsche Zaken zou dus een politieke afdeling en een handelsafdeling bevatten waarbij een administratieve afdeling de gemeenschappelijke diensten van institutioneel karakter zou groepeeren.

un spécialiste. Elle présente cependant de graves inconvénients.

D'abord, il est techniquement peu souhaitable de multiplier le nombre des départements. Ensuite, relations commerciales et relations politiques ne peuvent être traitées séparément; elles doivent réagir l'une sur l'autre et il serait contraire au prestige du pays qu'on leur applique des critères politiques différents. Une unité de vue serait difficilement maintenue en cas de dédoublement du Ministère. Enfin dans nombre de pays, ce sera le même poste diplomatique qui devra toujours assurer la représentation politique aussi bien que la défense des intérêts économiques. Un dédoublement de ces postes et leur rattachement à des Ministères différents seraient une dépense peu raisonnable pour la Belgique.

Notons qu'au lieu de créer deux Ministères, on a parfois proposé, dans le cadre d'un Département unique, de laisser les Affaires Etrangères au Ministre et de confier le Commerce Extérieur à un Sous-Secrétaire d'Etat. Celui-ci serait sous la dépendance hiérarchique du premier.

Cette solution moins radicale doit être rejetée. Il est pratiquement très difficile de déterminer l'étendue de la responsabilité politique du Sous-Secrétaire et le degré de subordination vis-à-vis du Ministre principal. S'il contre-signe les actes du Roi et en porte la responsabilité devant les Chambres, le Sous-Secrétaire est un véritable Ministre. Toute subordination serait inefficace et probablement inconstitutionnelle. Une rivalité latente nuirait au bon fonctionnement de l'administration. Si, au contraire, le Sous-Secrétaire n'a pas le contre-seing, il n'est qu'un fonctionnaire et nous arrivons ainsi à la solution que nous préconisons.

La seconde méthode vise, en effet, au dédoublement des administrations centrales. Il y aurait deux Secrétaires Généraux: l'un dirigerait la section politique, l'autre la section commerciale. Il y aurait aussi deux cabinets, mais un seul Ministre et un seul service extérieur.

La réforme proposée n'est pas contraire à notre coutume du droit public. Très souvent, un seul Ministre a dirigé deux Départements avec deux administrations et deux cabinets, soit pendant toute la durée d'un ministère, soit pendant une période d'interim. On peut aussi citer des cas où un Ministre, tenant un seul Département, a sous ses ordres deux cabinets (Cabinets du Premier Ministre et du Charbon — Cabinets des Affaires Etrangères et de la suppléance du Premier Ministre).

Le Département des Affaires Etrangères comprendrait donc une division politique et une division commerciale auxquelles s'ajouterait une division administrative groupant les services communs de caractère institutionnel.

Deze laatste afdeeling zou onverschillig kunnen geëcht worden hetzij aan het Algemeen Politiek Secretariaat, hetzij aan het Algemeen Handelssecretariaat.

Wij hebben reeds gezegd, dat de eenheid van opvatting tusschen deze afdeelingen moet worden behouden. In dit opzicht heeft het B. C. S. D. (Belgisch Centrum voor Studie en Documentatie) in een na den oorlog uitgegeven verslag de oprichting voorgesteld van een gemengde Commissie.

Dit is een uitstekende oplossing welke dient te worden weerhouden. Deze Commissie zou tot taak hebben :

1) beginselbeslissingen te nemen die al de afdeelingen aanbelangen;

2) de diplomatieke en consulaire posten te verdeelen naar gelang hun essentieel politiek en kanselarijkarakter, naar gelang hun economisch of hun gemengd karakter;

3) de benoemingen te overwegen voor de gemengde posten terwijl de benoemingen voor economische of politieke posten bestudeerd worden door de bevoegde afdeelingen;

4) de coördinatie te behouden tusschen de politieke en economische afdeelingen dank zij periodische en herhaalde vergaderingen.

Deze Commissie zou worden voorgezeten door den Minister van Buitenlandsche Zaken en zou worden samengesteld uit de Secretarissen-Generaal en een gelijk aantal ambtenaars van beide afdeelingen.

II. — Reorganisatie van een parastatalen gedecentraliseerden dienst:

Het Nationaal Bureau voor den Buitenlandischen Handel.

Het voornaamste doel van het huidige voorstel van wet is de oprichting van een nieuw parastataal organisme: het Nationaal Bureau voor den Buitenlandischen Handel.

Het thans bestaande Bureau is niet uitgerust om aan onzen uitvoerhandel den gewenschten steun te verleenen. De inlichtingen die het kan verstrekken zoo aan de Belgische industrieën omtrent de buitenlandse afzetgebieden als aan de agenten in het buitenland omtrent de Belgische producenten, zijn doorgaans onvolledig of laat-tijdig.

Men dient rekening te houden met het feit, dat twee achtereenvolgende wereldoorlogen de internationale markten hebben overhoop gegoooid en de economische structuur der verscheidene concurrerende landen hebben gewijzigd. Een onderzoek omtrent de handelsmogelijkheden moet overal systematisch opnieuw worden ondernomen. Het kan slechts binnen een voldoende kort tijdperk met succes worden verwezenlijkt indien het wordt toevertrouwd aan een organisme hetwelk een zeer groote lenigheid in zijn actie bezit. De redenen daarvan werden reeds uiteengezet.

Aldus wordt de oprichting verantwoord van een zelf-

Cette dernière pourrait être rattachée indifféremment, soit au Secrétariat Général Politique, soit au Secrétariat Général Commercial.

Nous avons déjà dit qu'une unité de vue doit être maintenue entre ces sections. A cet égard, le C. B. E. D. (Centre Belge d'Etudes et de Documentation), dans un rapport publié après-guerre, a proposé la création d'une Commission mixte.

Solution excellente qui doit être retenue. Cette Commission aurait pour mission :

1) de prendre les décisions de principe qui intéressent toutes les sections;

2) de répartir les postes diplomatiques et consulaires selon leur caractère essentiellement politique et de chancellerie, leur caractère économique ou leur caractère mixte;

3) d'étudier les nominations aux postes mixtes, alors que celles aux postes économiques ou politiques sont préparées par les sections compétentes;

4) de maintenir la coordination entre les sections politiques et économiques, grâce à des réunions périodiques et fréquentes.

Cette Commission serait présidée par le Ministre des Affaires Etrangères et serait composée des Secrétaires Généraux et d'un nombre égal de fonctionnaires des deux sections.

II. — Réorganisation d'un Service décentralisé parastatal: l'Office National du Commerce Extérieur.

L'objet principal de la présente proposition de loi est la création d'un nouvel organisme parastatal: l'Office National du Commerce Extérieur.

L'Office actuel n'est pas équipé pour donner à notre exportation l'appui souhaitable. Les renseignements qu'il peut fournir tant aux industriels belges sur les débouchés extérieurs qu'aux agents à l'étranger sur les producteurs belges sont généralement incomplets ou tardifs.

Il faut tenir compte du fait que deux guerres mondiales successives ont bouleversé les marchés internationaux et transformé la structure économique des différents pays concurrents. Une prospection commerciale doit être refaite systématiquement. Elle ne pourra être réalisée avec succès dans un délai suffisamment bref que si elle est confiée à un organisme bénéficiant d'une très grande souplesse d'action. Les raisons en ont déjà été données.

C'est ce qui justifie la création d'un Office autonome.

standig bureau. Eenerzijds, kunnen in den schoot van een openbare instelling vertegenwoordigers van het Hoofdbestuur en vertegenwoordigers van de groote private bedrijfsorganisaties samenwerken. Anderzijds, zou dit beheer van het bureau op handelsgrondslagen kunnen worden georganiseerd.

De draagwijdte van dit wetsvoorstel wordt toegelicht door volgende commentaar op de artikelen.

Artikel 1 stelt het beginsel vast van de oprichting van het nieuw bureau.

Artikel 2 bepaalt zijn opdracht. Deze bestaat hoofdzakelijk hierin: heel de voor onze exporteurs en hun buitenlandsche koopers noodige handelsdocumentatie te verzamelen, te classeeren, bij te houden en te verspreiden.

Door bijkomstig een documentatie aan te leggen omtrent de behoeften van de binnenlandsche markt, zal het bureau niet alleen onze importeurs doch ook onze nationale producenten hulp verleen.

Het is, inderdaad, wenschelijk dat de Belgische markt zoo ruim mogelijk door 's lands eigen producenten wordt bevoorrad. Dit resultaat moet niet door protectionistische maatregelen worden bereikt. Men moet onze fabrikanten en landbouwers beter in staat stellen de behoeften van de nationale verbruiksmarkt te kennen en er hun productie nauwkeuriger bij aan te passen.

Het Bureau vervult eindelijk tegenover de Regeering de rol van adviseur die zijn adviezen verstrekt over alles wat den buitenlandschen handel betreft. Op dit gebied bezit hij het recht van initiatief.

Artikel 3 organiseert den Raad van Beheer. Deze bestaat uit vertegenwoordigers van de openbare besturen en vertegenwoordigers der private belangen. Allen worden door den Koning benoemd. De indieners van het voorstel meenen, dat een zeer ruime medewerking van de zakenmensen een hoofdzakelijk element vormt van de hervorming en een voorwaarde van haar succes.

In de praktijk, zal de Secretaris-Generaal die den Buitenlandschen Handel in zijn bevoegdheid heeft, van rechtswege voorzitter zijn.

Bij staking van stemmen is zijn stem beslissend: Het wetsvoorstel kent den Voorzitter het recht toe verhaal aan te teekenen tegen alle met de wetten, met de statuten of met het algemeen belang strijdige beslissing. Doorgaans wordt de speciale voogdij der centrale autoriteiten uitgeoefend door tusschenkomst van een Regeeringscommissaris. Gelet op de personaliteit van den Voorzitter, is dit blijkbaar overbodig. Men zal ook willen opmerken dat de Gouverneur van de Nationale Bank insgelijks een dubbele zending vervult als Voorzitter en als Vertegenwoordiger van het algemeen belang in den schoot van laatstgenoemde instelling.

De Raad kiest uit zijn midden twee afgevaardigde beheerders die geen ambtenaars zijn; aldus hoopt men het dynamisme van zijn actie te versterken.

Artikel 4 bepaalt de zending van den Raad van Beheer

D'une part, au sein d'un établissement public peuvent coopérer des représentants de l'Administration Centrale et des représentants des grandes organisations professionnelles privées. D'autre part, la gestion du service pourra être organisée sur des bases commerciales.

Le commentaire des articles précisera la portée de la présente proposition de loi.

L'article premier établit le principe de la création du nouvel Office.

L'article 2 détermine sa mission. Celle-ci est essentiellement de réunir, de classer, de tenir à jour et de diffuser toute la documentation commerciale qui est nécessaire à nos exportateurs et à leurs acheteurs étrangers.

Accessoirement en établissant une documentation sur les besoins du marché intérieur, l'Office rendra service non seulement aux importateurs mais aussi aux producteurs nationaux.

Il est souhaitable en effet que le marché belge soit dans la plus large mesure possible alimenté par les producteurs de ce pays. Ce résultat ne doit être atteint par des mesures de protectionnisme. Positivement, il faut permettre à nos fabricants et agriculteurs de mieux connaître les besoins de la consommation nationale et d'y adapter plus exactement leur production.

L'office remplit enfin vis-à-vis du Gouvernement le rôle de conseil donnant des avis sur tout ce qui concerne le commerce extérieur. A ce point de vue, il jouit du droit d'initiative.

L'article 3 organise le Conseil d'Administration. Celui-ci se compose de représentants de l'autorité publique et de représentants des intérêts privés. Tous sont nommés par le Roi. Les auteurs de la proposition estiment qu'une collaboration très large des hommes d'affaires est un élément essentiel de la réforme et une condition de son succès.

Le Président de droit sera pratiquement le Secrétaire Général qui a le commerce extérieur dans ses attributions.

En cas de partage des voix, son avis est prépondérant. La proposition de loi accorde à ce Président un recours contre toutes décisions contraires aux lois, aux statuts ou à l'intérêt général. Ordinairement la tutelle spéciale des autorités centrales est exercée à l'intervention d'un Commissaire du Gouvernement. Pareille complication a paru inutile lorsque l'on tient compte de la personnalité du Président. On notera que le Gouverneur de la Banque Nationale remplit aussi une double mission de Président et de Représentant de l'intérêt général au sein de cette institution.

Le Conseil choisit, dans son sein, deux administrateurs-délégués qui ne sont pas des fonctionnaires; ainsi espère-t-on renforcer le dynamisme de son action.

L'article 4 définit la mission du Conseil d'Administra-

die het opperste orgaan is van het beheer onder voorbehoud van de uitoefening van de algemeene of speciale voogdij. Men zal willen opmerken dat dit artikel 4 alsmede de volgende artikelen de geldigheid van zekere bijzonder belangrijke bestuursdaden aan 's Konings goedkeuring onderwerpen.

Artikel 5 bepaalt het minimum aantal vergaderingen van den Raad van Beheer.

Bij *artikelen 6, 7 en 8* wordt een Algemeene Raad opgericht. Deze groepeerde de vertegenwoordigers van de bedrijfsorganismen of de interprofessionnele organismen die het sterkst betrokken zijn bij den uitvoer.

Deze Raad heeft een adviseerende taak. Bovendien draagt hij de candidaturen voor van acht der beheerdersmandaten.

Opdat zijn actie zou doelmatig zijn, voorziet het wetsvoorstel een verplicht minimum aantal vergaderingen. Op te merken is, dat luidens de beschikkingen van het wetsvoorstel de documentatie niet slechts volledig moet zijn maar volkomen bijgehouden. Het gevaar bestaat inderdaad, dat de dossiers overgevolgd zouden zijn met verouderde inlichtingen, wat zich op economisch en commercieel gebied zeer gauw voordoet. Door een volgens handelspraktijken opgevatte organisatie, zal het archief geregeld ontlast worden en de automatische verjonging der documentatie verzekerd.

Bij *Artikel 9* wordt het statuut van den Directeur-Generaal, belast met het dagelijksch beheer, bepaald.

Artikel 10 bepaalt dat de Dienst in zooveel afdelingen is verdeeld als er economische bedrijfstakken zijn. Deze indeeling in afdelingen laat toe het werk van het Bureau en dit van de bedrijfsorganismen, de uitwisseling van hun documentatie, de samenwerking van hun pogingen in den vreemde beter samen te ordenen.

Ten einde deze onderlinge samenwerking te verzekeren, wordt bepaald, dat de afdelingshoofden door den Directeur-Generaal zullen worden benoemd, op voordracht van een dubbele lijst, opgemaakt door de daartoe bevoegde bedrijfsorganismen.

Artikel 11 bepaalt hoe het Bureau de benodigde documentatie zal verzamelen. Voor de binnenlandsche markt biedt zulks geen moeilijkheid. Het zal de inlichtingen inwinnen door bemiddeling van de bedrijfsorganismen die er belang bij hebben het volledige en goed bijgehouden dossiers te verschaffen.

Doch welke zal de oplossing zijn wat het buitenland betreft? Het artikel verleent aan het Bureau het recht inlichtingen te vragen aan al de diplomatieke posten. Gewis zijn deze hem niet hiërarchisch ondergeschikt maar zij hebben den plicht hem te documenteeren.

Een jaarlijksch door het Bureau aan het Ministerie van Buitenlandsche Zaken gericht verslag zal toelaten zich een oordeel te vormen over de doelmatigheid van de medewerking verleend door de verschillende diplomatieke posten.

tion qui est l'organe souverain de gestion sous réserve de l'exercice de la tutelle générale ou spéciale, On notera que cet article 4 ainsi que les articles suivants subordonnent la validité de certains actes particulièrement importants à l'approbation du Roi.

L'article 5 fixe le nombre minimum de séances du Conseil d'Administration.

Les articles 6, 7 et 8 créent un Conseil Général. Celui-ci groupe les représentants des organismes professionnels ou interprofessionnels les plus intéressés à l'exportation.

Sa mission est consultative. Il présente de plus les candidatures à huit des mandats d'administrateur.

Pour que son action soit efficace, la proposition de loi prévoit un minimum obligatoire de réunions. On notera que selon les précisions de la proposition de loi la documentation doit être non seulement complète mais parfaitement tenue à jour. Le danger est en effet que les dossiers ne soient vite encombrés par des renseignements qui, en matière économique et commerciale, sont très rapidement périmés. Une organisation commercialement conçue assure la purge régulière de toutes les archives et le rajeunissement automatique de la documentation.

L'article 9 fixe le statut du Directeur Général chargé de la gestion journalière.

L'article 10 précise que l'Office est divisé en autant de sections qu'il y a de branches d'activité économique. Cette division en sections permet de mieux coordonner le travail de l'Office et celui des organismes professionnels, l'échange de leur documentation, la conjugaison de leurs efforts à l'étranger.

Pour assurer cette compénétration la loi précise que les chefs de section seront nommés par le Directeur Général sur la présentation d'une liste double faite par les organismes professionnels qualifiés.

L'article 11 détermine comment l'Office réunira la documentation qui lui est nécessaire. Pour le marché intérieur, il n'y a pas de difficulté. Il recueillera les renseignements par le canal des organismes professionnels qui auront intérêt à lui fournir des dossiers complets et bien à jour.

Mais quelle sera la solution en ce qui concerne les pays étrangers? L'article donne à l'Office le droit de réclamer les renseignements à tous nos postes diplomatiques. Certes, ceux-ci ne lui sont pas hiérarchiquement subordonnés, mais ils auront le devoir de le documenter.

Un rapport annuel de l'Office au Ministère des Affaires Etrangères rendra compte de l'efficacité de la collaboration obtenue des différents postes diplomatiques.

Artikel 12 bepaalt de ontvangsten van het Bureau. Deze zullen in hoofdzaak bestaan uit een Staatstoelage. Bovendien dient gerekend op den steun der bij den export betrokken bedrijfsgroeperingen. Ten slotte, worden vergeldende rechten voorzien waarvan de tarieven worden bepaald door den Raad van Beheer mits Koninklijke goedkeuring.

Nadruk dient gelegd op deze laatste bron van inkomsten. De prestaties van het thans bestaande Staatsbureau zijn kosteloos. Ook hebben de op administratieve wijze geleverde inlichtingen slechts een algemeen karakter en zijn weinig bruikbaar. In het belang zelf van de exporteurs zou het verkieslijk zijn de actie van het nieuw Bureau op commerciële wijze op te vatten en te organiseeren.

Naar de opvatting van de indieners van dit wetsvoorstel zou de algemeene documentatie over een land of over zekere producten verder kosteloos worden verstrekt, doch de speciale door bepaalde belanghebbenden verlangde inlichtingen zouden hun overeenkomstig een bepaald tarief worden in rekening gebracht. Dit zou het eenige middel zijn hun het voordeel te verzekeren van telegrafische overzending, van grondige onderzoeken ter plaatse, enz...

In het tarief zou moeten worden bepaald welk deel der ontvangsten aan het Bureau zou ten goede komen, en welk deel aan de diplomatieke buitenlandsche posten zou toegerekend worden als vergoeding voor hun uitgaven.

Deze opvatting zal in de toekomst de werking van het Bureau volledig wijzigen. Wie zich tot het Bureau wendt zal terecht veeleischend mogen zijn en het Bureau zal over de noodige middelen beschikken om degelijk te werken.

Artikel 13 behelst de traditioneele beschikkingen betreffende het aanvaarden van giften en het aanwerven van gebouwen.

Bij artikel 14 wordt het dubbel boekhouden voorgeschreven.

Luidens artikel 15 moet het Bureau jaarlijks een begroting, een balans en een winst- en verliesrekening opmaken alsmede een verslag over zijn bedrijvigheid. Deze documenten moeten door den Koning worden goedgekeurd. Zij zijn de onmisbare boekhoudkundige grondslag van een handelsbeheer.

De bepalingen van *artikel 16* bieden waarborgen voor een zuinig beheer.

Zij voorzien inderdaad de controle van het Rekenhof. Overeenkomstig de meest recente evolutie van ons publiekrecht zal die controle ter plaatse worden uitgeoefend door een reviseur benoemd door het Rekenhof en aan diens hiërarchisch gezag onderworpen.

L'article 12 détermine les recettes de l'Office. Elles consisteront essentiellement en un subside de l'Etat. En outre, il faut compter sur les subvention des groupements professionnels intéressés à l'exportation. Enfin, il est prévu des taxes rémunératoires dont les tarifs seront établis par le Conseil d'Administration moyennant approbation royale.

Cette dernière source de recettes est importante. Les services de l'actuel Office de l'Etat sont gratuits, aussi les renseignements fournis d'une manière administrative n'ont-ils qu'un caractère général et sont peu utilisables. Dans l'intérêt même des exportateurs, il serait préférable de concevoir et d'organiser l'action du nouvel Office d'une manière commerciale.

Dans la pensée des auteurs de la proposition de loi, la documentation générale sur un pays ou certains produits continuera à être fournie gratuitement, mais les renseignements spéciaux réclamés par certains usagers leur seraient facturés conformément à un tarif. Ce serait le seul moyen de leur assurer le bénéfice de transmission télégraphique, d'enquêtes approfondies sur place, etc.

Le tarif devrait préciser la proportion des recettes qui seraient reprises par l'Office et la part qui reviendrait aux postes diplomatiques étrangers en remboursement de leurs débours.

Cette conception modifiera complètement à l'avenir le fonctionnement de l'Office. Les usagers seront à bon droit exigeants et l'Office aura les moyens nécessaires à un fonctionnement efficace.

L'article 13 reproduit les dispositions traditionnelles en ce qui concerne l'acceptation de libéralités et l'acquisition d'immeubles.

L'article 14 précise que la comptabilité sera tenue en partie double.

L'article 15 dispose que l'Office établira annuellement un budget, un bilan et un compte de profits et pertes ainsi qu'un rapport sur son activité. Ces documents devront être approuvés par le Roi. Ils sont l'indispensable fondement comptable d'une gestion commerciale.

L'article 16 garantit que cette gestion sera faite de la manière la plus économique.

Il prévoit, en effet, le contrôle de la Cour des Comptes. Selon l'évolution la plus récente de notre droit public, il dispose que le contrôle sur place sera exercé par un reviseur nommé par la Cour et soumis à son autorité hiérarchique.

WETSVOORSTEL

EERSTE ARTIKEL.

Er wordt een openbare instelling opgericht genaamd « Nationaal Bureau voor den Buitenlandschen Handel ». De zetel er van is in de Brusselsche agglomeratie.

ART. 2.

Het Bureau heeft voor opdracht :

- a) het inzamelen, ordenen verspreiden en bijhouden van alle documentatie betreffend de buitenlandsche markten;
- b) het inzamelen, ordenen, verspreiden en bijhouden van alle documentatie over de behoeften van de binnenlandsche markt;
- c) het inzamelen, ordenen, verspreiden en bijhouden van alle documentatie betreffende de Belgische productie;
- d) het beheeren van alle uit zijn hoofdtak voortvloeiende diensten strekkend tot bevordering van de handelsexpansie in het buitenland en in België (bibliotheek, publicaties, uitzenden van handelscommissies of van gespecialiseerde agenten, propaganda, deelneming aan jaarbeurzen en tentoonstellingen, enz...);
- e) op aanvraag van de Regeering of uit eigen initiatief over welkdanige aangelegenheden betreffende den buitenlandschen handel, adviezen te verstrekken die worden medegedeeld aan het Ministerie van Buitenlandschen Zaken en door dit Ministerie aan de bevoegde autoriteiten worden overgemaakt.

ART. 3.

Het Nationaal Bureau voor den Buitenlandschen Handel staat onder leiding van een Raad van Beheer, samengesteld uit 12 leden.

De leden worden door den Koning benoemd.

Het voorzitterschap komt regelmatig toe aan den in graad hoogst geplaatsten ambtenaar die den Buitenlandschen Handel in zijn bevoegdheid heeft.

Eén lid wordt benoemd op voordracht van het Ministerie van Buitenlandsche Zaken, één op voordracht van het Ministerie van Economische Zaken en één op voordracht van het Ministerie van Landbouw.

Acht leden worden benoemd op een dubbele lijst voorgedragen door den algemeenen raad waarvan verder sprake is.

Bij staking van stemmen, is de stem van de Voorzitter beslissend.

De Voorzitter schorst en klaagt bij den Koning elke beslissing aan die in strijd is met de wetten, de statuten of het algemeen belang.

PROPOSITION DE LOI

ARTICLE PREMIER.

Il est créé un établissement public dénommé Office National du Commerce Extérieur.

Son siège est dans l'agglomération bruxelloise.

ART. 2.

L'Office a pour mission :

- a) de recueillir, classer, diffuser et tenir à jour toute documentation sur les marchés extérieurs;
- b) de recueillir, classer, diffuser et tenir à jour toute documentation sur les besoins du marché national;
- c) de recueillir, classer, diffuser et tenir à jour toute documentation sur la production belge;
- d) de gérer tous services connexes à sa mission principale tendant à favoriser l'expansion commerciale à l'étranger et en Belgique (bibliothèque, publications, envoi de commissions commerciales ou d'agents spécialisés, propagande, participation aux foires et expositions, etc.);
- e) sur la demande du Gouvernement ou de sa propre initiative, d'exprimer sur toutes matières concernant le commerce extérieur des avis qui sont communiqués au Ministère des Affaires Etrangères et qui sont transmis par celui-ci aux autorités compétentes.

ART. 3.

L'Office National du Commerce Extérieur est dirigé par un Conseil d'Administration composé de 12 membres.

Les membres sont nommés par le Roi.

La présidence appartient de droit au fonctionnaire le plus haut en grade qui a le commerce extérieur dans ses attributions.

Un membre est nommé sur proposition du Ministère des Affaires Etrangères, un sur proposition du Ministère des Affaires Economiques, un sur proposition du Ministère de l'Agriculture.

Huit membres sont nommés sur présentation d'une liste double par le Conseil Général dont il sera question ci-après.

En cas de partage des voix, la décision du président est prépondérante.

Le président suspend et dénonce au Roi toute décision contraire aux lois, aux statuts ou à l'intérêt général.

Het verhaal moet worden uitgeoefend ten laatste 8 dagen na de bewiste beslissing.

Het eventueele veto moet worden uitgesproken ten laatste 15 dagen na de aangifte. Is een van deze termijnen verstreken, dan wordt de door schorsing getroffen beslissing uitvoerbaar.

De Raad verkiest in zijn schoot onder de door den Nationalen Raad voorgedragen leden twee afgevaardigden-beheerders.

ART. 4.

De Raad van Beheer maakt het organiek reglement op, het huishoudelijk reglement, het statuut van het personeel, de weddeschaal en legt ze ter koninklijke goedkeuring voor.

Hetzelfde geldt voor latere wijzigingen aan deze regelingen.

Hij bepaalt de algemeene politiek van het Bureau en controleert het beheer van den Directeur-Generaal.

Hij maakt de begrooting, de balans en de winst- en verliesrekening op.

ART. 5.

De Raad van Beheer vergadert minstens eens per maand.

ART. 6.

Een Algemeene Raad, samengesteld uit 32 leden, vertegenwoordigt de bij den uitvoer betrokken bedrijfs- of interprofessionneele organismen.

8 leden vertegenwoordigen de nijverheid, 8 den handel, 8 den landbouw en 8 de arbeiders.

ART. 7.

De Minister van Buitenlandsche Zaken bepaalt de lijst der meest representatieve organismen. De Koning benoemt de leden van den Algemeenen Raad op voordracht van een dubbele door ieder van deze organismen ingediende lijst.

ART. 8.

De algemeene Raad heeft een adviseerende taak. Hij staat den Raad van Beheer ter zijde en vergadert minstens eens per halfjaar.

ART. 9.

De Directeur-Generaal wordt door den Koning benoemd op voordracht van een dubbele door den Raad van Beheer opgemaakte lijst.

Hij heeft de leiding van en het toezicht over den arbeid in de bureelen, woont met adviseerende stem de vergaderingen bij van den Raad van Beheer en van den Algemeen-

Le recours doit être exercé au plus tard huit jours après la décision incriminée.

Le veto éventuel doit être prononcé au plus tard quinze jours après la dénonciation. Si l'un de ces délais est écoulé, la décision frappée de suspension devient exécutoire.

Le Conseil choisit, dans son sein, parmi les membres présentés par le Conseil Général, deux administrateurs-délégués.

ART. 4.

Le Conseil d'Administration établit le règlement organique, le règlement intérieur, le statut personnel, le barème des traitements et les soumet à l'approbation royale.

Il en est de même pour les amendements ultérieurs de ces actes.

Il fixe la politique générale de l'Office et contrôle la gestion du Directeur Général.

Il établit le budget, le bilan et le compte des profits et pertes.

ART. 5.

Le Conseil d'Administration se réunit au moins une fois par mois.

ART. 6.

Un Conseil Général composé de 32 membres représente les organismes professionnels ou interprofessionnels s'intéressant à l'exportation.

8 membres représentant l'industrie, 8 membres le commerce, 8 membres l'agriculture et 8 membres le monde du travail.

ART. 7.

Le Ministre des Affaires Etrangères fixe la liste des organismes les plus représentatifs. Le Roi nomme les membres du Conseil Général sur présentation d'une liste double présentée par chacun de ces organismes.

ART. 8.

Le Conseil Général a une mission consultative. Il assiste le Conseil d'Administration et se réunit au moins une fois par semestre.

ART. 9.

Un Directeur Général est nommé par le Roi sur présentation d'une liste double établie par le Conseil d'Administration.

Il dirige et surveille le travail des bureaux, assiste avec voix consultative aux réunions du Conseil d'Administration et du Conseil Général, nomme par délégation du Con-

nen Raad, benoemt bij opdracht van den Raad van Beheer, het hem ondergeschikte personeel.

ART. 10.

Het Bureau is verdeeld over evenveel afdeelingen als er economische bedrijfstakken zijn.

De hoofden van deze afdeelingen worden door den Directeur-Generaal benoemd op voordracht van een dubbele door de daartoe bevoegde bedrijfsorganismen opge maakte lijst.

ART. 11.

Het Bureau kan aan de Belgische vertegenwoordigers in het buitenland al de inlichtingen vragen die het noodig heeft om zijn taak te volbrengen.

De Raad van Beheer brengt elk jaar verslag uit aan den Minister van Buitenlandsche Zaken over de hulp die hem door ieder der posten in den vreemde werd verleend.

ART. 12.

De ontvangsten van het Bureau bestaan uit:

- a) een toelage uitgetrokken op de begroting van het Ministerie van Buitenlandsche Zaken;
- b) eventueele bijdragen van de bedrijfsgroepeerings;
- c) vergeldende rechten. De tarieven der vergeldende rechten worden bepaald door den Raad van Beheer en aan de koninklijke goedkeuring overgelegd.

ART. 13.

De giften onder levenden of bij testament ten gunste van het Bureau zijn te onderwerpen aan 's Konings goedkeuring mits toepassing van de wet van 12 Juli 1931.

Het Bureau mag slechts de gebouwen bezitten die het noodig heeft voor het volbrengen van zijn maatschappelijke opdracht.

ART. 14.

Het Bureau houdt een dubbele boekhouding volgens de bij Koninklijk besluit bepaalde regelen.

ART. 15

Jaarlijks wordt er een begroting, een balans, een winst-verliesrekening en een verslag opgemaakt. Deze documenten houden rekening met al de inkomsten en al de uitgaven welke ook hun oorsprong en hun oorzaak weze.

Zij worden door den Koning goedgekeurd.

seil d'Administration le personnel qui lui est subordonné.

ART. 10.

L'Office est divisé en autant de sections qu'il y a de branches d'activité économiques:

Les chefs de ces sections sont nommés par le Directeur Général sur présentation d'une liste double établie par les organismes professionnels qualifiés.

ART. 11.

L'Office peut demander aux représentants belges à l'étranger, tous les renseignements qui lui sont nécessaires pour accomplir sa mission.

Le Conseil d'Administration fera un rapport annuel au Ministre des Affaires Etrangères sur l'aide qui lui a été apportée par chacun des postes à l'étranger.

ART. 12.

Les recettes de l'Office consisteront:

- a) en un subside inscrit au budget du Ministère des Affaires Etrangères;
- b) en des subventions éventuelles des groupements professionnels;
- c) en des taxes rémunératoires. Les tarifs de ces taxes seront établis par le Conseil d'Administration et soumis à l'approbation royale.

ART. 13.

Les libéralités entre vifs ou testamentaires faites en faveur de l'Office doivent être autorisées par le Roi sous réserve de l'application de la loi du 12 juillet 1931.

L'Office ne peut posséder que les immeubles qui lui sont nécessaires à l'accomplissement de sa mission sociale.

ART. 14.

L'Office tiendra une comptabilité en partie double suivant les règles établies par arrêté-royal.

ART. 15

Il est établi annuellement un budget, un bilan, un compte des profits et pertes et un rapport. Ces documents tiendront compte de toutes les ressources et de toutes les dépenses quelles qu'en soient l'origine et la cause.

Ils devront être approuvés par le Roi.

Het financieel jaar begint op 1 Januari. De budgetaire boekhouding wordt gehouden volgens jaar van beheer.

ART. 16.

Het financieel toezicht op het Bureau wordt door een reviseur waargenomen. Deze wordt benoemd door het Rekenhof en is onderworpen aan zijn hiërarchisch gezag. Hij brengt ten minste eens per jaar, bij gelegenheid van het opmaken van de balans en van de winst- en verliesrekening, verslag uit tegenover den Raad van Beheer. Hij bezit een onbeperkte macht van toezicht en contrôle, doch mag zich niet mengen in het beheer.

Hij kan zonder verplaatsing kennis nemen van de boeken, de briefwisseling, de notulen en alle andere geschriften.

De op datum van 31 December opgemaakte beheersrekeningen worden ten laatste op 31 Maart van ieder jaar aan het Rekenhof overgemaakt.

L'année financière commence le premier janvier. La comptabilité budgétaire est tenue par année de gestion.

ART. 16.

La surveillance financière de l'Office est assurée par un reviseur. Celui-ci est nommé par la Cour des Comptes et soumis à son autorité hiérarchique. Il fait rapport au moins une fois par an au Conseil d'Administration à l'occasion de la confection du bilan et du compte des profits et pertes. Il a un pouvoir illimité de surveillance et de contrôle, mais il ne peut s'immiscer dans la gestion.

Il peut prendre connaissance sans déplacement, des livres, de la correspondance, des procès-verbaux et de toutes les écritures.

Les comptes de gestion dressés à la date du 31 décembre sont transmis à la Cour des Comptes au plus tard le 31 mars de chaque année.

Edg. MAES,
Raymond SCHEYVEN,
G. EYSKENS,
H. LAMBOTTE,
J. VANDEN EYNDE,
P. KOFFÉRSCHLAGER.